

Öksüzlüğüm Boy Veriyor

– lemide · 12 Kasım 2012

ÖKSÜZLÜĞÜM BOY VERİYOR

ayak seslerinde yıkılır şehir
bir çocuk yaşlanır anasının göğsünde
iki yakası bir araya gelmedi kitapların
bak bu akşamda ayak izlerimiz kaldı
denizin üstünde
dudaklarımdaki tuz dünden kalma
uzak bir gecenin koynundaki ter iziydi
titrek yüreğin tökezlemesin satırlarda
gelin ederken toprağın koynuna sevgiyi
bir nebzedede hüznün kat sesine
doyasıya öp ölümü kızıl dudaklarınla

hangi kelimeyi söylesem aşkı çağırıyorsun
hangi geceye dokunsam
saniyeler çakılıp kalıyor dilime
öksüzlüğüm boy veriyor dilinde
bir vapur çığlığında kayboluyor cümlelerim
bir şehir çürüyor

kaçak bir üşümüslük var koynumda
saçlarımda kör ebe oynayan bir yalnızlık
bir vapur çığlığında suçluyorsun beni
martının kanadında inciniyor yaşam
ve sen gitme diyorsun
karanlığıma düşüyorsun
unutmuşluklarına tövbe ederek

ay tenimin sürtüğü bu akşam
birkaç kelime sonra seni doğruyor düşlerim
ve bir kadın topuğundan indiriyor umutlarımı
birkaç hıçkırık kördüğüm boğazımda
kurak bir gecenin ardında
hangi kitabın arasında gül bulsam
seni hatırlatıyor bana

ne zaman tutsan ellerimden
cehennemler tutuřuyor
güneş yine üşümüş sırtımda
ellerimde bir şehirdir kavrulan

ve sen
sana giden yollardan gelmeyim diye
her adımında dönüp siliyorsun

sokaklarda kalmış ağlamaklı gözlerim
köprü altlarında yatıyor hatıralarım

kaç dudaktan pas tutar gülüşlerin
düş sarkıttırdı balkonlar
aynı gergefte gerildik nakışlara
yüzümüz düşerdi ay koynunda saklı kadının sinesine
toprak bir yolda tozlandı düşlerim

güneře dönerken ayçiçeęi
sen
şiirlerimin son satırından düşüyorsun
ben kendi kanımda boęluyorum
silkele şiir kitaplarını
dökülsün aşk içinden
toprak senin kokun olsun
dökül çiçeklerin üstüne
birkaç kelimeyi soy benim için
kimseler görmesin
seviş doyasıya karanlıkla
at kuyruğu yap saçlarında sabahı
sana uzak bir şehir kalıntısında
vurulsun aşk
sırtından
bir kez daha doğursun seni şehir
aklımın kırıntısında